

---

skandalaharI

स्कन्दलहरी

Document Information

Text title : skandalaharI

File name : skandalaharI.itx

Category : subrahmanya, laharI

Location : doc_subrahmanya

Proofread by : Sivakumar Thyagarajan shivakumar24 at gmail.com, PSA Easwaran

Description-comments : Subrahmanya Stuti Manjari, Mahaperiaval Trust

Acknowledge-Permission: Mahaperiaval Trust

Latest update : January 3, 2017

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 3, 2025

sanskritdocuments.org

स्कन्दलहरी

ॐ श्रीगणेशाय नमः ।

श्रीः ।

श्रियै भूयाः श्रीमच्छरवणामव त्वं शिवसुतः
प्रियप्राप्त्यै भूयाः प्रतनगजवङ्गस्य सलज ।
त्वयि प्रेमोद्रेकात्प्रकटवयसा स्तोतुमनसा
मयाऽऽरब्धं स्तोतुं तद्विदमनुमन्यस्व भगवन् ॥ १ ॥

निराभाधं राजच्छरदृष्टितराकाडिमकर-
प्ररुढजयोत्सनाभास्मितवदनषट्कस्त्रिणयनः ।
पुरः प्रादुर्भूय रुरुतु करुणामूर्णालुदयः
करोतु स्वास्थ्यं वै कमलदलबिन्दूपमदृष्टि ॥ २ ॥

न लोकेऽन्यं देवं नतजनकृतप्रत्ययविधिं var नतजनपरित्राण निपुणं
विलोके भीतानां निषिलभयभीतैकशरणम् । var विध्वंसनयाणम् ।
कलौ कालेऽप्यन्तर्हरसि तिमिरं भास्कर षव
प्रलुब्धानां भोगेष्वपि निषिलभोगान्वितरसि ॥ ३ ॥

शिव स्वामिन् देव श्रितकलुषनिःशेषण गुरो var शेषण विभो
भवध्वान्तध्वंसे मिडिरशतकोटिप्रतिभट ।
शिवप्राप्त्यै सम्यक्कृतितसदुपायप्रकटन
ध्रुवं त्वत्कारुण्ये कलिरपि कृती भूपविभवः ॥ ४ ॥

अशक्तानां कर्मस्वपि निषिलनिःश्रेयसकृतौ
पशुत्वग्रस्तानां पतिरसि विपाशत्वकलने ।
प्रशस्तानां भूम्नां निधिरसि निरोद्धा निजशुभ्यां
अशक्तानां कर्ता जगति धृतशक्तिः किल भवान् ॥ ५ ॥

var जगत्कर्ता भर्ता भवसि विनिर्हर्ताऽन्तसमये
रुषाऽऽर्तानां हर्ता विषयिविषयाणां धटयिता

तृषाऽऽर्तानां काले परममृतवर्षी धनं ध्रुवम् ।
 मृषाज्ञानार्तानां निम्बिलविचिकित्सापरिहरो
 विषग्रस्तानां त्वं सकलभयहर्ता विलससि ॥ ६ ॥

रसाधिक्यं भक्तैरधिकमधिकं वर्षय विभो
 प्रसीद त्वं भूयः प्रकटय सिद्धानन्दलहरीम् ।
 असाहे संसारे सदसति न विभं मम मनः var सदसति न सङ्गो भवतु मे
 कुसीदं भूयान्मे कुशलवति निःश्रेयसपथे ॥ ७ ॥

महामोहाराण्ये विचरति मनस्तन्निभयन्
 अहन्तां निश्शेषीकुरु करुणया त्वं स्नपय माम् ।
 महीयो माहात्म्यं तव मननमार्गं स्फुरतु मे
 महस्तोमाकारे त्वयि मतिशुचि स्यात्स्व नु तमः ॥ ८ ॥

वलक्षामं स्निग्धं वदनकमलेभ्यः प्रसृमरे
 मिलत्कारुण्यार्द्रं मृदितभुवनार्ति स्मितपदम् ।
 पुलिन्दापत्यस्य प्रकटपुलकोद्रेकजनकं
 दलद्वैत्यं भेदं उरतु सततं नः सुरगुरो ॥ ९ ॥ var नः शरजने
 अतीतो ब्रह्मादीन् कृतिमुपकृतः कारणपतीन्
 क्षितिस्तोयं वह्निर्मरुदसि विद्यत्त्वमभिलम् ।
 पतिः कृत्यानां त्वं परिणतचिदात्मैक्षणवतां
 धृतिस्त्वं ध्यातः सन् दिशसि निजसायुज्यपदवीम् ॥ १० ॥

त्वदात्मा त्वच्छित्तस्त्वदनुभवबुद्धिस्मृतिपथः
 त्वया व्याप्तं सर्वं जगद्विदमशेषं स्थिरचरम् । var त्वया व्याप्त्यदलोकः
 सदा योगी साक्षाद्भजति तव सारुध्यममलं
 त्वदायत्तानां किं न हि सुलभमशौचं विभवाः ॥ ११ ॥ var भवति दुरवापं त्रिजगति ॥

कति ब्रह्मणो वा कति कमलनेत्राः कति उराः
 कति ब्रह्माण्डानां कति य शतकोटिष्वधिकृताः ।
 कृताज्ञाः सन्तस्ते विविधकृतिरक्षाभृतिकराः
 अतः सर्वैश्वर्यं तव यदपरिच्छेद्यविभवम् ॥ १२ ॥

नमस्ते स्कन्दाय त्रिदशपरिपालाय महते
 नमः कौआभिष्यासुरदलनदक्षाय भवते ।
 नमः शूरकूरत्रिदशरिपुण्ड्राध्वरकृते var नमः प्रष्ट कूर

नमो भूयो भूयो नतिःकृदवने जगदरपते ॥ १३ ॥

शिवस्त्वं शक्तिस्त्वं तद्बुभयतमैश्वर्यं पृथगसि

var शिवस्त्वं शक्तिस्त्वं प्रथयसि तदैश्वर्यं गुडु विभो

स्तवे ध्याने पूजाजपनियममुष्येष्वभिरताः ।

भुवि स्थित्वा भोगान् सुखिरभुपभुज्य प्रभुद्विताः

भवन्ति स्थाने तत् तदनु पुनरावृत्तिविभुषाः ॥ १४ ॥ var भवन्ति त्वत्स्थाने

गुरोर्विद्यां लब्ध्वा सकलभयहन्त्रीं जपपराः

पुरश्चर्यामुष्यकमविधिजुषो ध्याननिपुणाः ।

प्रतस्थैः कामौघैरभिलषितवाञ्छां प्रियभुजः

शिरं श्रुवन्मुक्ता जगति विजयन्ते सुकृतिनः ॥ १५ ॥

शरज्जयोत्सनाशुभ्रं स्फुटिकनिकुरुम्भामरुचिरं var स्फुटिकनिकुरुम्भान्तिविमलं

स्फुरन्मुक्ताढारं धवलवसनं भावयति यः ।

प्ररोहत्कारुण्यामृतभडुलधाराभिरभितः

शिरं सिक्तात्मा वै स भवति य विच्छिन्ननिगाः ॥ १६ ॥

वृधा कर्तुं दृष्टान् विविधविषवेगान् शमयितुं

सुधारोयिष्णोति प्रतिभटुरुचिं भावयति यः ।

अधः कर्तुं साक्षाद्भवति विनतासूनुमथिरात् var कर्तुं भक्तो भवति

विधत्ते सर्पाणां विविधविषदर्पापिडरशम् ॥ १७ ॥

प्रवालाभापूरे प्रसरति मडस्ते जगद्विदं

द्विवं भूमिं काष्ठाः सकलमपि सञ्चिन्तयति यः ।

द्रवीकुयाञ्च्येतस्त्रिदशानिवडानामपि सुभाद्-

भुवि स्त्रीणां पुंसां वशयति तिरश्चामपि मनः ॥ १८ ॥

नवाभोदृश्यामं मरकतमणिप्रप्यमथ वा

भवन्तं ध्यायेधो भवति निपुणो मोहनविधौ ।

द्विविष्ठानां भूमावपि विविधदेशेषु वसतां

नृणां देवानां वा वियति चरतां पत्रिकृष्टिनाम् ॥ १९ ॥

var ध्रुवं पक्षीणां वा भुजगवनितानां सपदि सः ॥ १९ ॥

कुमार श्रीमंस्त्वां कनकसदृशाभं स्मरति यः

समारब्धस्तम्भे सकलजगतां वा प्रभवति ।

समस्तधुःस्थानां प्रबलपृतनानां सवयसां

प्रमत्तव्याघ्राणां किटिडयगजानां च सपदि ॥ २० ॥

घटाढारैः साकं सडकृतमडाधूमपटल- var छटाढारैः साकं
स्कुटाकारं साक्षात्स्मरति यद्दि मन्त्री सडदपि ।
डडादुश्याटाय प्रभवति मृगाणां स पततां
पटुर्विद्वेषे स्याद्विधिरयितपाशं विघटयन् ॥ २१ ॥

स्मरन्घोराकारं तिमिरनिकुरुम्भस्य सदृशं
जपन्मन्त्रान् मर्त्यः सकलरिपुदुर्षक्षपयिता ।
स रुद्रेणौपम्यं भजति परमात्मन् गुड विभो
वरिष्ठः साधूनामपि च नितरां त्वद्भजनवान् ॥ २२ ॥

मडाभूतव्यामं कलयति च यो ध्याननिपुणः
स भूतैः सन्त्यक्तस्त्रिजगति च योगेन सरसः ।
गुड स्वामिन्नन्तर्दडरयति यस्त्वां तु कलयन्
जडन्मायो जुवन्भवति स विमुक्तः पटुमतिः ॥ २३ ॥

शिवस्वामिन् गौरीप्रियसुत मयूरासन गुडे-
त्यमून्युक्त्वा नामान्यभिलदुदरितौघान् क्षपयति ।
डडासौ लोडे तु प्रभवविभवस्सन् सुवियरन्
विमानाडुडोडन्ते तव भजति लोडं निरुपमम् ॥ २४ ॥

तव श्रीमन्मूर्तिं कलयितुमनीशोडडमधुना
भवत्यादाभभोजं भवभयडरं नौमि शरणम् ।
अतः सत्याद्रीश प्रमथगणनाथात्मज विभो
गुड स्वामिन् दीने वितनु मयि कारुण्यमनिशम् ॥ २५ ॥

भवायानन्दाब्धे श्रुतिनिकरमूलार्थमपिलं
निगृह्य व्याडर्तुं कमलजमसडतं तु सडसा ।
भ्रुवाणस्त्वं स्वामिक्षितिधरपते देशिकगुरो var स्वामिक्षितिधरपते स्वामिमवै
गुड स्वामिन्दीने मयि वितनु कारुण्यमनिशम् ॥ २६ ॥

अगस्त्यप्रष्ठानाममलडुदयाब्जैकनिलयं
सडुद्धा न ध्यातं पदकमलयुगमं तव मया ।
तथापि श्रीजन्ति स्थलनिलय देवेश वरद var श्रीजन्ति तिरुछेन्दूर ??
गुड स्वामिन्दीने मयि वितनु कारुण्यमनिशम् ॥ २७ ॥

रणो ऽत्वा शक्त्या सकलदनुजोस्तारकमुभान्
उरिभ्रामेन्द्राणामपि सुरमुनीनां भुवि नृणाम् ।
मुदं कुर्वाणः श्रीशिवशिभरिनाथ त्वमभिलांभा var शिवशिभरिनाथ शिवगिरि
गुड स्वामिन् दीने मयि वितनु कारुण्यमनिशम् ॥ २८ ॥

शरद्राकाशैवातुड विमलषड्भूङ्गविलसद्-
द्विषड्बाहो शक्त्या विदलितमडाकौग्यशिभरिन् ।
दृदावास श्रीलल्लकगिरिपते सर्वविदुषां
गुड स्वामिन्दीने मयि वितनु कारुण्यमनिशम् ॥ २९ ॥

मडान्तं केकीन्द्रं वरद सडसाऽऽरुड्य दिविषद्-
गणानां सर्वेषामभयद मुनीनां च भजताम् ।
बलारातेः कन्यारमणं बहुपुण्यायलपते
गुड स्वामिन्दीने मयि वितनु कारुण्यमनिशम् ॥ ३० ॥

मडदुभ्रामानन्दं परशिवगुरुं सन्ततलसत्-
तटित्ठोत्तिप्रभ्यं सकलदुरितार्तिघ्नममलम् ।
उरिभ्रामेन्द्रामरगणनमस्कार्यरणं
गुडं श्रीसङ्गीतप्रियमडमन्तर्दृदि भजे ॥ ३१ ॥

नमःस्कन्देवाय ।

एति श्रीस्कन्दलहरी समामा ।

Proofread by Sivakumar Thyagarajan shivakumar24 at gmail.com, PSA Easwaran

---

skandalaharI

pdf was typeset on March 3, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

